

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring«

(2000/C 204/09)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 10. februar 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkedsmæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, som udpegede Giacomina Cassina til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 5. maj 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 373. plenarforsamling af 24. og 25. maj 2000, mødet den 25. maj 2000, med 81 stemmer for, 3 imod og 8 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Formålet med Kommissionens forslag til direktiv er at bekræfte retten til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i en medlemsstat, samt at etablere en harmoniseret ramme for udøvelsen af denne ret (definition af, hvem der har denne ret, betingelserne for indrejse, procedurer for ansøgning om familiesammenføring, opholdstilladelser og dertil knyttede rettigheder osv.). I medfør af subsidiaritetsprincippet har medlemsstaterne ansvaret for fastlæggelse af nogle af procedurerne (f.eks. de praktiske betingelser, ansøgeren skal opfylde, procedurerne for kontrol af dokumentation og bevismateriale, den indledende varighed af familiemedlemmers opholdstilladelse i de tilfælde, hvor ansøgeren har tidsbegrænset opholdstilladelse, og procedurerne for udøvelse af de rettigheder, der er forbundet med opholdet).

1.2. Direktivet er et led i gennemførelsen af EF-traktatens afsnit IV⁽¹⁾ og er baseret på artikel 63, stk. 3. Det skal endvidere ses i forlængelse af konklusionerne fra EU-topmødet i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, hvori det erkendtes, at EU »har brug for en samlet strategi for migration«, og at »en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem (dvs. tredjelandstatsborgere) rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for EU-borgere«. Der er endvidere behov for »indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på grundlag af en fælles vurdering af den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene«. I Tammerfors understregedes også behovet for »hurtige afgørelser«, der bør tage hensyn ikke blot til de enkelte medlemsstaters modtagekapacitet, men også til deres historiske og kulturelle forbindelser med hjemlandene.

1.2.1. Direktivet finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der søger om anerkendelse af flygtningestatus, og om hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse, og heller ikke på tredjelandstatsborgere, der nyder midlertidig beskyttelse. Direktivet omfatter heller ikke sæsonarbejdere,

midlertidigt ansatte og tredjelandstatsborgere med opholdstilladelse på under et år.

1.3. Familiesammenføring er en ret for tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i en medlemsstat, for flygtninge (i Genève-konventionens betydning) og statsløse og for personer, der nyder subsidiær beskyttelse (af humanitære grunde, i tilfælde af krig eller andre begivenheder, der har tvunget dem i eksil). Referencepersoner skal være i besiddelse af en opholdstilladelse på mindst et år i den pågældende medlemsstat⁽²⁾.

1.4. Familiesammenføring omfatter referencepersonens ægtefælle og mindreårige ugifte børn (herunder adopterede børn samt børn, en af dem har forældremyndighed over), men også den ugifte partner, som beviseligt har et varigt forhold til referencepersonen, slægtninge i opstigende linje, som forsørges af referencepersonen, og myndige børn, som af helbredsgrunde eller på grund af handicap ikke er i stand til at forsørge sig selv. Når der er tale om flygtninge eller personer, der nyder midlertidig beskyttelse, kan også andre familiemedlemmer komme i betragtning (af humanitære grunde, på grund af økonomisk afhængighed). Studenter kan kun få familiesammenført ægtefælle og børn (artikel 5, stk. 5).

1.5. Eftersom en unionsborger, som ikke benytter sig af eller ikke har benyttet sig af sin ret til fri bevægelighed, ikke er omfattet af forordning (EØF) nr. 1612/68 eller af andre bestemmelser, som regulerer den frie bevægelighed for personer, og da sådanne tilfælde behandles meget forskelligt i EU's medlemsstater, vil de blive omfattet af dette direktivforslag med henblik på at sikre lige behandling af EU-borgerne på dette område (familiesammenføring af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som ikke udøver sin ret til fri bevægelighed for personer).

1.6. Ansøgningerne skal behandles og en afgørelse træffes inden for 6 måneder. Når familiemedlemmerne har fået tilladelse til familiesammenføring, skal eventuelle visa (herunder transitvisa) udstedes hurtigt og gratis. Et afslag skal begrundes skriftligt, og der er procedurer for indgivelse af klager til domstolene.

⁽¹⁾ »Visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer«.

⁽²⁾ Denne betingelse gælder ikke flygtninge.

1.7. EU's medlemsstater kan kræve visse materielle betingelser opfyldt af den, der ønsker familiesammenføring (f.eks. tilstrækkelige midler, passende bolig, sygeforsikring for familien).

1.8. Til familiemedlemmer, der får tilladelse til familiesammenføring med referencepersonen, skal der ifølge direktivforslaget udstedes en opholdstilladelse, der har samme gyldighed som referencepersonens opholdstilladelse, men hvis denne har en ubegrænset opholdstilladelse, kan medlemsstaterne begrænse familiemedlemmernes første opholdstilladelse til et år. Familiemedlemmer har øjeblikkelig ret til adgang til undervisning, erhvervsuddannelse og beskæftigelse (som lønmodtager eller som selvstændig).

1.9. Senest efter fire års ophold har ægtefællen eller den ugifte partner og børn, der er blevet myndige, ret til selvstændig opholdstilladelse. I særlig vanskelige tilfælde (ægtefællens død, skilsmisse, separation, forsømmelse, forstødelse, eller hvis slægtninge i opstigende linje eller efterkommere i lige linje dør) kan der også udstedes opholdstilladelse efter kun et års ophold.

1.10. I tilfælde, hvor der er konstateret svig eller forfalskning af dokumenter og bevismateriale, kan opholdstilladelsen trækkes tilbage, og familiemedlemmerne udsendes. Der bør foretages kontrol, når der foreligger begrundet mistanke om uregelmæssigheder eller svig, men kontrollen må ikke have æreskrænkende karakter.

1.11. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i bilaterale og multilaterale aftaler mellem EU og tredjelande, i den europæiske socialpakt fra 1961 og i den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske stilling fra 1977.

2. Generelle bemærkninger

2.1. ØSU ser meget positivt på Kommissionens initiativ, dels fordi forslaget — samtidig med at subsidiaritetsprincippet nøje overholdes — fastholder målsætningen om at skabe en sammenhængende ramme for medlemsstaternes indvandringspolitik som led i traktatens nye bestemmelser, dels fordi forslaget er baseret på fuld respekt for menneskerettighederne og familiernes og de mindreåriges rettigheder, sådan som de er nedfældet i vigtige internationale bestemmelser og konventioner⁽¹⁾. Ikke alle de internationale instrumenter, som Kommis-

sionen nævner i sin begrundelse, er blevet ratificeret af alle medlemsstater. Men alene det faktum, at Kommissionen i sit forslag tager hensyn til disse konventioner som led i iværksættelsen af bestemmelserne i EF-traktatens afsnit IV, er et godt tegn på, at de internationale normer vil blive ratificeret og gennemført af medlemsstaterne på et passende, mere generelt og ansvarligt grundlag.

2.2. ØSU bemærker med tilfredshed, at retten til familiesammenføring omfatter arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende såvel som fordrevne personer, flygtninge og personer, der nyder subsidiær beskyttelse. Desuden glæder ØSU sig over, at der anvendes mere favorable procedurer for flygtninge og fordrevne. Medtagelsen af alle personkategorier er i fuld overensstemmelse med retsgrundlaget og understreger den sociale dimension samt målet om at fremme personlig og familiemæssig integration af tredjelandstatsborgere i EU. Den eneste uomgængelige betingelse, der stilles, er, at ansøgeren skal have lovligt ophold i en medlemsstat.

2.3. ØSU glæder sig over, at Kommissionens forslag (på trods af begrænsningerne i dets indhold) imødekommer mange af de krav, som ØSU har fremsat i en række udtalelser⁽²⁾ lige siden begyndelsen af 1990'erne om behovet for dels at fastlægge en fælles rammelovgivning om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold, dels at sikre retten til familiesammenføring på en klar og harmoniseret måde — ikke kun som en ret i sig selv, men også som et middel til at fremme social, personlig og kulturel integration af tredjelandstatsborgere. ØSU støtter fuldt ud Kommissionens planer om at udarbejde en række forslag om andre aspekter af interesse for tredjelandstatsborgere, der bor i EU, og håber, at sådanne forslag snart lægges frem til en bred debat og høringer med henblik på passende beslutninger fra EU-institutionernes side.

2.4. Det er vigtigt, at direktivforslaget bygger på princippet om ligestilling med EU-borgere. Da nogle bestemmelser i medfør af subsidiaritetsprincippet henhører under den nationale lovgivning, anføres under »Særlige bemærkninger« de artikler, som giver medlemsstaterne mulighed for skøn, og som

(1) Især følgende: verdenserklæringen om menneskerettigheder og de internationale konventioner fra 1966 om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, ILO's konvention nr. 143 (1975), FN's internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmers rettigheder (1990), forskellige holdningstilkendegivelser fra FN's flygtningehøjkommissariat (UNHCR), konventionen om barnets rettigheder (1989), den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (1950), den europæiske socialpakt (1961) og den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske status (1977).

(2) Udtalelse om arbejdstagernes frie bevægelighed og ophold, EFT C 169 af 16.6.1999; Udtalelse om arbejdskraftens frie bevægelighed, EFT C 235 af 27.7.1998; Udtalelse om sociale sikringsordninger — tredjelandstatsborgere, EFT C 157 af 25.5.1998; Udtalelse om tredjelandstatsborgeres ret til rejse og ophold inden for Fællesskabet, EFT C 153 af 28.5.1996; Udtalelse om indvandrer- og asylopolitikken, EFT C 393 af 31.12.1994; Tillægsudtalelse om arbejdstagere fra tredjelande, EFT C 339 af 31.12.1991; Udtalelse om arbejdstagere fra tredjelande, EFT C 159 af 17.6.1991.

derfor kræver, at de henholder sig til direktivets grundlæggende kriterier, hvis det skal undgås, at forskelle mellem nogle af betingelserne for familiesammenføring forvrider migrationsstrømmene eller medfører store forskelle i medlemsstaternes behandling af tredjelandsstatsborgere.

2.5. ØSU noterer sig, at Storbritannien og Irland i henhold til en protokol, som blev knyttet til traktaten i forbindelse med undertegnelsen, har mulighed for at vælge, om de vil deltage i samarbejdet under traktatens afsnit IV eller ej (opt out/opt in). Danmark har i henhold til protokollen om Danmarks stilling formelt stillet sig uden for dette samarbejde. ØSU håber inderligt, at Irland og Storbritannien vil vælge at deltage for at bidrage positivt til fastlæggelsen af dette direktiv. Under alle omstændigheder er ØSU af den opfattelse, at indførelsen af »opt out«-procedurer gør EU's beslutningsproces sårbar over for pres fra medlemsstater, som fritages for at anvende bestemmelserne, men som alligevel deltager i de forhandlinger, hvor de pågældende bestemmelser fastlægges. ØSU håber også, at Danmark, som helt klart har stillet sig uden for dette samarbejde, vil give et positivt og konstruktivt bidrag, hvis det alligevel deltager i debatten.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Det har stor betydning, at direktivforslaget indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at målet med »familiesammenføring« (artikel 2, litra e) er at »danne eller bevare familieenhed« (tilknytningen kan være skabt før eller efter indrejsen).

3.2. Definitionen af »famiemedlemmer« (artikel 5, stk. 1, litra a) omfatter både en ægtefælle og en »ugift partner, som har et varigt forhold til referencepersonen«, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning »sidestilles« med gifte par. Efter ØSU's mening bør udtrykket »sidestilles« fortolkes i lyset af artikel 2, litra e, der er omtalt i det foregående punkt (danne eller bevare en familieenhed), og artikel 7, stk. 5 (hensyn til mindreårige børns tarv). Det afgørende er, at ugifte par kan leve sammen, støtte hinanden, vedkende sig, opfostre og opdrage børnene samt udøve de rettigheder og pligter, de har som forældre. Følgelig bør restriktive fortolkninger undgås, og ØSU opfordrer Kommissionen til at overvåge omsættelsen af direktivets artikel 5 i medlemsstaternes lovgivning og redegøre herfor i den rapport, som skal aflægges i henhold til artikel 18.

3.3. Sammenføring af slægtninge i opstigende linie og myndige børn, som ikke kan forsørge sig selv, kræver nøje

hensyntagen til humanitære og sociale omstændigheder. Myndige børn kan få opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, hvis de ikke er gift og af helbredsgrunde ikke kan forsørge sig selv (artikel 5, stk. 1, litra e, og artikel 12, stk. 2), men de har hverken ret til undervisning eller beskæftigelse. Imidlertid giver artikel 13, stk. 2, også denne kategori af familiemedlemmer ret til selvstændig opholdstilladelse uden angivelse af tidsbegrænsning (bortset fra at de har ret hertil senest efter fire års ophold). Hvis en selvstændig opholdstilladelse kan udstedes i en medlemsstat efter f.eks. et års ophold (med deraf følgende adgang til beskæftigelse og uddannelse), er det vanskeligt at forstå, hvorfor disse rettigheder, som er knyttet til en selvstændig opholdstilladelse, ikke kan opnås umiddelbart efter indrejsen. Følgelig bør undtagelsen i artikel 12, stk. 2, ophæves.

3.3.1. ØSU påpeger, at direktivforslaget ikke dækker visse sårbare personkategorier med særlige vanskeligheder såsom:

- a) myndige børn, som er gift, og hvor begge ægtefæller har alvorlige helbredsproblemer (indrejse tillades ikke);
- b) handicappede eller alvorligt syge myndige børn (der gives tilladelse til indrejse, men ikke adgang til undervisning og beskæftigelse). Det vil være ulykkeligt, hvis familiesammenføring henviser disse personer til støtte inden for familien uden mulighed for personlig og social integration;
- c) slægtninge i opstigende linie, som lever i dyb fattigdom (men ikke har ret til beskæftigelse).

ØSU håber, at medlemsstaterne vil lette sammenføring samt social og beskæftigelsesmæssig integration også for disse personkategorier, hvor humanitære hensyn må spille ind, på linie med bestemmelsen i forslagens artikel 5, stk. 4, om flygtninge og personer, som nyder subsidiær beskyttelse.

3.4. ØSU bifalder, at der i artikel 5, stk. 2, gives mulighed for sammenføring også i tilfælde af polygame ægteskaber, men kun med én hustru (i overensstemmelse med princippet om familieenhed), og at der kan gives tilladelse til genforening med børn af en anden ægtefælle, hvis »barnets tarv kræver det« (dette hensyn understreges i artikel 7, stk. 5).

3.5. Det er vigtigt, at direktivet anerkender de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for uledsagede, mindreårige flygtninge (artikel 6), som (på lempeligere vilkår) kan genforenes med andre familiemedlemmer end dem, der er omhandlet i artikel 5. Ud over de tilfælde, hvor den mindreårige enten ikke har nogen slægtninge i opstigende linie, eller de ikke kan opspores (artikel 6, litra b), bør der også tages højde for de tilfælde, hvor slægtningene i opstigende linie er ude af stand til at tage ansvaret for barnet, i overensstemmelse med kriteriet i artikel 7, stk. 5 (mindreårige børns tarv).

3.5.1. ØSU henleder opmærksomheden på, at uledsagede mindreårige ikke altid er flygtninge, og at tilstrømningen af denne personkategori er tiltagende og udgør et stadig større problem (her tænkes bl.a. på mindreårige, som udnyttes eller tvinges ud i prostitution eller kriminalitet). Disse tilfælde kan ikke omfattes af nærværende direktiv, men problemet bør hurtigst muligt tages op og søges løst gennem lovindgreb og foranstaltninger med det hovedformål at beskytte ofre og fremme social rehabilitering. Dette blev også påpeget på topmødet i Tammerfors, hvor det blev konkluderet, at der er behov for på den ene side at indføre straffe, som gør det muligt at bekæmpe udnyttelse af mennesker og menneskehandel, og på den anden side at beskytte ofre og hjælpe dem til at starte på en frisk. ØSU håber, at Kommissionen snarest vil fremlægge forslag på dette område.

3.6. Det er ikke klart, hvorfor der i artikel 7 (indgivelse af ansøgningen) tales om »en ansøgning« for »et medlem« af ansøgerens familie. ØSU mener, at denne formulering i ental af hensyn til tekstens klarhed bør ændres til flertal: »for et eller flere medlemmer af hans familie« (i overensstemmelse med forklaringen i bemærkningerne til artikel 7).

3.7. Det er vigtigt, at myndighederne i tilfælde af afslag har pligt til inden for en bestemt frist at give ansøgeren skriftlig og fyldestgørende begrundelse herfor. Ansøgere skal også have adgang til appel i overensstemmelse med de nationale regler. ØSU mener desuden, at ansøgere, som har fået afslag på en ansøgning om familiesammenføring, skal informeres om muligheden for at appellere til EF-Domstolen for at få efterprøvet, om de nationale regler er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

3.8. De materielle betingelser, der nævnes i artikel 8, giver mulighed for at nægte indrejse af hensyn til den offentlige sundhed. ØSU mener, at afslag med en sådan begrundelse bør begrænses til de tilfælde, hvor der i EU ikke er nogen mulighed for behandling, eller hvor der er en alvorlig og ukontrollabel smittefare. Endvidere bør medlemsstaterne give mulighed for familiesammenføring også i tilfælde af alvorlig eller smitsom sygdom, forudsat at ansøgeren kan garantere adgang til passende behandling, hvilket der ofte ikke er mulighed for i visse oprindelseslande.

3.8.1. ØSU håber, at medlemsstaterne vil anvende artikel 8, stk. 2, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og at der vil blive skelnet mellem mindre forseelser og alvorlige forbrydelser, for hvilke der er afsagt dom. En person, som har gjort sig skyldig i en mindre forseelse, men er indstillet på at forbedre sig og blive en hæderlig samfundsborger i værtslandet, vil være mere motiveret, hvis vedkommende har familiens direkte støtte.

3.8.2. ØSU håber inderligt, at de personer, der får tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring, ligestilles med EU-borgerne på sundheds-, sygesikrings- og socialsikringsområdet. I sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om »En samordnet strategi til modernisering af den sociale beskyttelse« opfordrede ØSU til at undersøge muligheden for at gøre medlemsstaternes socialsikringsordninger mere åbne og egnede til at løse problemerne i forbindelse med modtagelse og integration af tredjelandsstatsborgere.

3.9. ØSU bifalder især bestemmelserne i artikel 13 om udstedelse af selvstændig opholdstilladelse til familiemedlemmer og frem for alt de særlige hensyn, der i henhold til artikel 13, stk. 3, skal tages i personligt og socialt vanskelige tilfælde. Det sidste punktum (»Når der foreligger særligt vanskelige situationer, godkender medlemsstaterne sådanne ansøgninger«) bør efter ØSU's mening fortolkes som en pligt i overensstemmelse med bemærkningerne til denne artikel.

3.10. ØSU er enig i, at der skal være mulighed for kontrol og straf i tilfælde af svig eller krænkelse af reglerne for familiesammenføring, men anser det for overordentlig vanskeligt at fastslå, om et ægteskab er indgået eller et parforhold er etableret med det ene formål at få indrejse- eller opholdstilladelse i en medlemsstat, uden at gribe til æreskrænkende kontrol og forhør. ØSU understreger, at æreskrænkende kontrolbesøg og undersøgelser strider mod direktivets ånd og bogstav, og at medlemsstaterne kun kan foretage punktuelt kontrol, »når der foreligger begrundet mistanke« (artikel 14, stk. 2). Derfor opfordrer ØSU medlemsstaterne til at overholde disse kriterier og sikre, at der ikke anvendes æreskrænkende fremgangsmåder i lokaladministrationen.

3.10.1. ØSU bemærker i øvrigt, at det stigende antal proformaægteskaber bl.a. må tilskrives de restriktioner, der er indført for tredjelandsstatsborgeres indrejse, samt de langsomme og besværlige procedurer, som personer med et legitimt ønske om at immigrere til EU skal følge. ØSU er overbevist om, at der er behov for fastlæggelse af klare og enkle regler og procedurer, som gør det muligt at forvalte migrationsstrømmene og fremme en kontrolleret udvikling for at dæmme op for den illegale indvandring. Der henvises i denne forbindelse til de ØSU-udtalelser, der er nævnt ovenfor i punkt 2.3, samt til ØSU's bidrag til de økonomiske og sociale råds euro-mediterrane topmøde i Paris (1996), hvor der blev foreslået en forsøgsmodel for forvaltning af migrationsstrømmene, som gør indrejse og integration nemmere, samtidig med at der åbnes mulighed for udvisning, hvis »immigrationsprojektet« mislykkes.

3.10.2. Det er vigtigt, at der indføres ensartede former for kontrol og retsmidler. ØSU opfordrer medlemsstaterne til nøje koordinering i forbindelse med gennemførelsen af direktivet for at undgå, at forskelligartede betingelser forvrider migrationsstrømmene (tendens til valg af det mest liberale land).

3.10.3. ØSU er fuldt ud klar over, at kriminelle organisationer arrangerer proformaægteskaber enten for at opnå en økonomisk gevinst eller for at tvinge ofrene ud i prostitution eller organisationens egne kriminelle aktiviteter. Derfor opfordres Kommissionen til snarest at foreslå — og medlemsstaterne til hurtigst muligt at vedtage — harmoniserede foranstaltninger, som gør det muligt at finde frem til de ansvarlige for disse organisationer og dæmme op for disse aktiviteter gennem effektive og passende afskrækkende straffe. Sideløbende her-

med bør der træffes andre foranstaltninger til beskyttelse og resocialisering af ofrene som anført i punkt 3.5.1.

3.11. ØSU bifalder bestemmelsen i artikel 18, som pålægger Kommissionen at aflægge rapport om anvendelsen af direktivet to år efter gennemførelsesfristen. ØSU forventer, at Kommissionen vil anmode ØSU om at afgive udtalelse om en sådan rapport, som efter ØSU's mening bør aflægges regelmæssigt (hvert andet eller tredje år).

Bruxelles, den 25. maj 2000.

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Forkastet ændringsforslag

Følgende ændringsforslag blev forkastet under forhandlingerne, men opnåede mindst en fjerdedel af de afgivne stemmer:

Punkt 2.5

Sidste sætning slettes (ØSU håber også, ... i debatten.).

Begrundelse

ØSU bør ikke vurdere medlemsstaternes vilje til at deltage i forhandlinger om EU-regulering. Det danske »opt out« er et resultat af en folkeafstemning, som er godkendt af det danske Folketing og af EU's øvrige medlemsstater.

Et »opt out« betyder ikke, at Danmark ikke vil optræde loyalt over for de øvrige medlemsstaters ønske om fælles regulering, ligesom det ikke betyder, at Danmark ikke vil implementere den fælles EU-regulering.

Afstemningsresultat

For : 34 stemte, imod : 45, hverken for eller imod : 12.
